

Mama wilde een beetje rust, lekker eten met z'n allen, kerstliedjes zingen, ze wilde oma ophalen en naar een balletuitvoering gaan, ze wilde dat Jim en zijn zusje naar haar stalletje kwamen kijken, ze wilde vrede en liefde en gelukkige gezichten en nog wat van die dingen.

Om een strijkbout had ze niet gevraagd.

En Jims kleine zusje Lieke? Die wilde niet naar beneden komen.

‘Het is kerst!’ riep ze. ‘Er wordt een kindje geboren.’

‘Kom nou!’ riep mama onderaan de trap,
en ze zei dat Jim zijn zusje moest gaan halen.

‘Hier komen!’ riep papa naar boven,
en hij zei dat Jim moest doen
wat mama hem vroeg.

Maar Jim had er geen zin in,
want Jim was boos.

‘Hé schaap!’ schreeuwde hij naar boven.

‘We gaan eten. Gras en zo.’

‘Het is kerst!’ riep zijn zusje.

‘Er wordt een kindje geboren! In de wieg!’

Bij het eten zei kleine Lieke niks meer.
Ze at haar soep alsof ze haast had.
Mama bromde dat ze langzaam moest doen, maar
Lieke riep: 'Kindje! Wieg!' en slurpte haar laatste lepel
soep naar binnen. Ze morste op haar kerstmisbloes.
'Ezel,' zei Jim tegen haar, en toen werd papa boos.
Daar werd Jim nog bozer van en hij was al boos
omdat ze geen tomatensoep aten of kippensoep
of erwtensoep of groentesoep met balletjes,
maar iets raars: ossenstaartsoep.

